

För svenska Tullan Holmqvist är den ena arbetsdagen aldrig den andra lik. Hon är privatdetektiv med bas i New York men klienterna finns över hela världen. Och med 14 år i yrket kan hon konstatera – verkligheten är mer spännande än dikten.

TEXT OCH FOTO:
CATARINA LUNDGREN ÅSTRÖM

Tullan blev privatdetektiv av en slump

På spaning i New York!

DAM Tullan Holmqvist arbetar som privatdetektiv på Manhattan sedan 14 år tillbaka. Hon rör sig världsvant på både stadens gator och i datorregistren. Numera är det ju oftast på datorerna som detektivernas arbete tar sig form. Men tro för den skull inte att spänningen avtagit!

– Verkligheten är oftast mycket mer spännande än i filmens värld, säger Tullan bestämt när vi träffas en vanlig torsdag över en lunch på Upper East Side i New York.

Tullan bor runt hörnet och har numera sin arbetsplats i lägenheten då hon efter åtta år på detektivbyrå Mintz Group har blivit sin egen. Hon trivs med att jobba hemifrån. Det gör också att vardagen blir så mycket enklare som småbarnsmamma till Max, 6, och Leonard, 2.

Hur kommer man på idén att bli privatdetektiv?

– Det var nog var lite av en slump. Jag började min bana som researcher. Det hela handlar om att snoka fram information.

Numera är merparten av hennes klienter företag, som vill veta att deras tilltänkta chefer inte har några lik dolda i garderoben. Eller om ett företag planerar att köpa ett annat bolag, händer det att Tullan kopplas in för att luska reda på om det kan tänkas finnas

några obehagliga hemligheter...

Fallen skiftar rejält och Tullan har varit inkopplad i allt från kidnappningar till mordutredningar och försvinnanden. Vad får då en person att välja en privatdetektiv före att gå till polisen?

– I många fall tar vi över när polisen tycker att det räcker, då de varken har tid eller resurser att fortsätta en polisutredning. Det kan vara familjekidnappningar eller försvunna personer, säger Tullan.

Redan som liten hade Tullan en förkärlek för just privatdetektivernas värld. Hon slukade "Kitty"-böcker och "Vi fem"-böcker. Detektivspelet "Cluedo" var det som gällde.

Som barn flyttade Tullan och hennes familj mycket. Allt från Stockholm till Nigera, Saltsjöbaden, Wien och Rom... Undrar ni förresten över hennes namn?

– Tullan är nog ett ganska unikt namn. Det fanns en barnbok, "Tullans tomat", som var väldigt populär när jag föddes. Jag har aldrig träffat någon som heter Tullan men det sägs vara ett gammalt namn, säger hon.

Efter Nigeria flyttade familjen hem några år senare och bodde i Saltsjöbaden. Lagom till det var dags för Tullan att börja första klass flyttade man till Wien där pappan fått FN-placering. Mellan hon var elva och tolv år bodde man sedan i Rom innan flyttlasset gick tillbaka

till Stockholm där hon kom att gå högstadiet och gymnasiet på Franska skolan.

Under studier i Italien, träffade Tullan en italiensk man med det härligt klingande namnet Giovanni. De möttes i Florens och han är både kompositör och advokat.

Tullan har själv pluggat statskunskap, juridik och språk. Hon har också hunnit med att ta flera teater- och filmkurser och brinner verkligen för teater och film.

– Just nu håller jag på att sätta upp en pjäs i New York om den ryska judinnan Sabina Spielrein, som var en av pionjerna inom psykoanalys och elev hos Jung.

– Det är en väldigt intressant historia med bara en skådespelare och en cello på scenen. Marika Lagercrantz gjorde faktiskt den rollen i Sverige.

Tullan har också skrivit flera filmmanuskript, men sen hon blev småbarnsmamma är det svårt att få till några längre stunder framför datorn utöver vad jobbet kräver. Och Tullan har förstås också en idé om att skriva en detektivroman och vem skulle väl kunna göra det mer trovärdigt än en privatdetektiv?

– Boken har med konst och Florens att göra, skrattar hon. Jag skriver också på en barnbok som har med Leonardo Da Vinci att göra. Och ett film-

”Jag
springer inte
på gatorna och
skuggar folk...”

TULLAN HOLMQVIST

Yrke: Privatdetektiv.

Uppvuxen: Född i Stockholm, i övrigt var uppväxten präglad av miljöombyten.

Familj: Maken kompositör Giovanni Spinelli, sönerna Max, 6, och Leonard.

Bor: I våning på Upper East Side i New York.

manus om en kvinnlig detektiv!

Efter studieåren började Tullan arbeta för ett analysföretag i San Francisco, en slags tanke-smedja som jobbade med många stora företag. Där började hon göra efterforskningar och skriva rapporter. Efter två år började hon dock längta efter Giovanni som bodde i New York.

För tillfället jobbar både Tullan och maken hemifrån. Sonen Max har precis börjat första klass i Italienska skolan som ligger runt hörnet.

När Tullan kom till New York behövde hon ett jobb. En dag hittade hon en annons i New York Times att de sökte en privatdetektiv. Hon skickade in en ansökan och till sin stora förvåning fick hon jobbet. I dag har hon klienter från hela världen.

– I Tyskland finns nästan inga offentliga handlingar. Här i USA är det mesta tillgängligt även om det kan betyda att man måste åka ner till något litet tingshus i Georgia för att titta på gamla papper. Registren är ofta inte datoriserade och varje stat har sina egna regler.

– Jag kan utan problem ta reda på var Nicole Kidman bor, hennes telefonnummer...

Tullan har under årens lopp jobbat på många stora fall. Men dessvärre får hon inte berätta... det mesta är konfidentiellt och hemligstäplat. Bedrägerier, konststöld, interna undersökningar, försvinnade pengar, konkurrenter som försöker stjäla information, falska meritförteckningar. Fallen skiftar rejält.

Jobbet är spännande men Tullan vet oftast inte vad som väntar förrän ledtrådarna börjar torna upp sig, och de leder ofta till platser som hon inte anat från början.

– Men jag springer inte så ofta på gatorna och skuggar folk. Sånt brukar före detta FBI- eller CIA-agenter göra och det kostar väldigt mycket pengar...

– Jag älskar mitt jobb och tror nog att jag passar att vara detektiv, säger Tullan. Min man tycker att jag frågar så mycket och jag är alltid väldigt uppmärksam av mig och pusslar gärna ihop saker.

Det har blivit dags att avrunda vårt möte. Tullan sätter på sig solglasögonen, drar upp kragen på jackan och försvinner iväg ut i New Yorkmyllret... ■